

[Hanne Reintoft.]

gevel vil jeg, selv om jeg godt ved, det falder lidt uden for, hvad der i øvrigt er sagt, gøre vrøvl over, at man ikke har gjort spor ved selve skolens formålsbestemmelse. Det er en meget, meget almen formulering, som man selvfølgelig ikke kan blive uvenner med ret mange om, det vil jeg godt indrømme, men vi kan vel nok få en diskussion om, hvad nyttige kundskaber er. Jeg kunne tænke mig at henlede undervisningsministerens opmærksomhed på den FN-deklaration, som hans egen regering jo anerkender, og hvori der står, at undervisningens formål er at

„virke fremmende på barnets almindelige kultur og skal på basis af lige muligheder . . .“

og det har vi ikke i vor skole . . .

„ . . . sætte barnet i stand til at udvikle sine evner, sin personlige dømmekraft og sans for moralsk og socialt ansvar. . . Barnet skal beskyttes mod vaner, der kan fostre racemæssig, religiøs eller anden form for diskriminering. Det bør opdrages i en ånd af forståelse, tolerance og venskab mellem nationerne, fred og internationalt broderskab og i fuld bevidsthed om, at dets energi og evner skal anvendes til at tjene dets medmennesker.“

Det er meget højtideligt; men altså accepteret af den danske regering, og det kunne jo godt være, at disse barnets rettigheder kunne være et værdifuldt grundlag for folkeskolens formål, et bedre udgangspunkt for forfattere af skolebøger, der jo faktisk ret ofte er i konflikt med virkeligheden. Dette gælder ikke mindst lærebøgerne i historie, kort i geografitimer osv. Det vil også kunne danne en rimelig baggrund for undervisning i samfundsorientering for de ældre elever. Jeg skal ikke nægte, at opfyldelsen af disse FN-rettigheder på nogle skoler og hos nogle lærere og måske også hos ministeren vil vanskeliggøre den NATO-ensretning og den antisocialisme, man indoktrinerer mange af vore børn.

I naturlig konsekvens af mit partis synspunkter om skolens formål må vi fuldstændig afvise opretholdelsen af kristendomsundervisning; den bør afskaffes som fag, men de ældre elever bør vel i forbindelse med kulturorientering have lejlighed til at blive

orienteret om de forskellige religiøse opfat-
telser.

Med hensyn til klassekvotienten vil vi mene, at der også for de 5 første skoleår er tale om et uforholdsmæssig højt elevtal; gennemsnittallet bør ikke være højere, måske snarere en smule lavere, netop i disse år.

Vi er også betænkelige ved, at de gældende regler og muligheder for efter 5. skoleår at dele børnene på grundlag af deres standpunkter bibeholdes; man har i en lang række kommuner undladt dette og har generelt afskaffet denne deling af børnene. Efter sigende skal der ikke være nogen undervisningsmæssige vanskeligheder forbundet med det, tværtimod, og jeg vil håbe, man vil arbejde med dette spørgsmål i udvalget.

Der er sagt så meget herom, at det skal gå hurtigt i udvalget; jeg vil gerne henstille, det ikke kommer til at gå så hurtigt, at der ikke kommer noget ordentligt ud af det. Forbehandlingen til dette lovforslag har ikke været sådan, at man kan sige, det er forsvarligt og rimeligt.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg vil gerne begynde med at takke for den tilslutning, der er givet til lovforslaget eller til dele af det fra alle ordførere, og jeg har mærket mig de kritiske bemærkninger, der er fremsat. Over for ønsket om, at man med denne ændring af folkeskoleloven skulle gå ind i en dyberegående debat og ændring af formålsparagraffen vil jeg gerne sige, at det mere naturligt vil kunne gøres i forbindelse med de ændringer, som skal ske, når vi fra 1972-73 skal indføre det 8. skoleår og fra 1973-74 det 9. skoleår som obligatorisk. Jeg må i denne sammenhæng også erindre om, at folketinget ved vedtagelsen af retningslinjerne for udbygningen af folkeskolen i 1970'erne jo har lagt en retningslinje, som skal følges i de kommende år. I den forbindelse vil man naturligvis kunne drøfte også en ændret formulering af formålsparagraffen, og det skal jeg gerne stille mig åben over for, men jeg finder ikke, at tidspunktet er rigtigt nu.

De ændringer, som her foreslås, foreslås jo først og fremmest for at gøre det muligt at gennemføre en 5 dages uge i folkeskolen, og